

« zurück blättern vor »

SZPICBUB subst. m. (f.), ab 1819; auch *szpic-buba*, *szpitzbub*, *szpycbub*; ‘Taugenichts, Halunke’ – ‘hultaj, nicpoń, łobuz’: 1819 JambJC 126-7, SJAM *Na progach świata jeszcze, pomiędzy szpicbuby / Wspólne były zabawy, nauki i czuby*. ◦ 1832–1844 L₂ 187, SJAM *Wysypała się ogromna liczba broszur, łają się od szelmów i szpitzbubów [A: szpitzbubow], słowem, jest to dziś niemiecki Taran*. ◦ 1884 GKr 162 2, NOWO *Za moich czasów takie szpic-buby nie znali się wcale na anatomii, ale bić Moskala już bardzo często umieli*. ◦ [LBel.] †1894 Rol., Sw *Podskarbi wpadł w pasję i jął nazywać owego popularnego “panie kochanku” szelmą, kanalją, szpicbubem*. – nur Sw (gw.). ◊ **Var:** *szpic-buba* subst. f., [hapax] 1884 GKr 161 2, NOWO; *szpicbub* subst. m., 1819 JambJC 126-7, SJAM ◦ †1894 Rol., Sw – nur Sw (gw.); *szpitzbub* subst. m., 1832–1844 L₂ 187, SJAM – nur SJAM; *szpycbub* subst. m. – Sw (gw.). ◊ **Etym:** nhd. *Spitzbube* subst. m., ‘unehrlicher, durchtriebener Mensch (auch scherzhaft)’, GRI. ◊ **Konk:** *łobuz* subst. m., bel. seit vor 1902, Sw, zuerst geb. SWIL; *szelma* subst. m. (f.), bel. seit 1731, L, zuerst geb. L. ❖ Sw gibt zwar die Bedeutung als *złodziej* ‘Dieb’ an, jedoch sprechen die Belege klar für einen allgemeinen, mehr oder weniger milden bzw. scherzhaften Ausdruck.

« zurück blättern vor »